

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-05-2023

«A tu em presento; vull fer la teva voluntat» (Hebreus 10,9).

«Maria va dir: Soc l'esclava del Senyor:
que es compleixin en mi les teves paraules» (Lluc 1,38).

L'obediència! La fe n'és el seu secret. Per això, l'obediència és el signe i el fruit de la fe. L'obediència és com "un fil d'or", que té la seva primera proposta en Abraham, el primer "cridat". Per a ell, l'obediència va ser una prova però també, una conquesta. Li van ordenar deixar-ho tot. Va ser cridat a anar on Déu li indicava. I així ho va fer. Sempre fidel a la prova. L'obediència és una resposta contínua a l'aliança amb Déu per part del poble escollit per ell. La fidelitat a la llei de Déu és verdadera en l'adhesió a la seva paraula, reconeixent-lo com l'únic Senyor, a qui s'ha d'escoltar i obeir.

A la plenitud dels temps l'obediència va trobar forma i gràcia en una dona que sempre escoltava i oferia una escolta obedient: Maria de Natzaret! La vida de Maria va ser sempre i totalment obedient a la voluntat del Pare. Des de ben petita es va presentar al temple oferint-se tota al Senyor. Fins al peu de la creu del seu Fill Jesús. Passant per Natzaret, per Betlem, per Canà, fins a Jerusalem. Va ser una obediència que la va fer cada cop més atenta i sensible, més capaç d'escodrinyar i destriar els signes. Va ser una obediència que la va fer més filla i esposa i mare.

Enmig d'aquest mes de maig -dedicat a ella-, juntament amb les "roses" del rosari diari, dirigim-li la nostra invocació: "Mare de Déu de l'escolta, pregueu per nosaltres. Verge de l'obediència, pregueu per nosaltres".

L'obediència és com un "fil d'or" que va trobar el seu cap i va rebre la seva força en aquell en qui Déu Pare ho va crear tot: el Verb. Que va trobar el seu veritable sentit i la seva perfecta inspiració en el Verb fet Carn que, entrant al món, va dir: "Vinc per fer, oh Déu, la teva voluntat". Crist «durant la seva vida mortal s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir.» (Hebreus 5,7-8). «S'abaixà i es feu obedient fins a la mort, i una mort de creu.» (Filipencs 2,8). Hi hem estat salvats gràcies a la seva obediència.

L'obediència ha trobat -i troba- expressió en moltes dones i en molts homes, deixebles de Jesús, serventes i servents de Maria, que escolten el Senyor i viuen complint la seva voluntat. Hem après que l'obediència no és un silenci resignat davant d'ordres incomprensibles. Més aviat és l'acceptació joiosa d'un projecte més gran.

L'obediència a Déu és una resposta d'amor. Déu no ens obliga a estimar-lo. Ell espera de nosaltres, que som homes i dones lliures, una resposta coherent, fidel i joiosa. Obeir és experimentar la llibertat. Qui obeeix no deixa de voler, sinó que intenta identificar-se de tal

manera en la persona que estima, que fa coincidir la pròpia voluntat amb la seva. Només en la voluntat de Déu hi podem trobar la pau.

També l'obediència de Magdalena Aulina a la voluntat de Déu fou total i absoluta. Des de ben petita va prometre al Senyor dir-li sempre "sí", i va romandre fidel a aquest pacte durant tota la seva vida. Així, doncs, va practicar de manera exemplar l'obediència, primer a Déu, després a l'Església i als seus ministres legítims. Per a ella, l'obediència era fruit de l'amor i del diàleg. Solia repetir que "l'obediència fa miracles". Creia fermament que res no és impossible per a Déu si ens adherim totalment i completament a la seva voluntat. Ell vol la nostra adhesió voluntària, lliure i responsable. Vol que creiem en Ell, que és amor, que és el nostre pare i creador, que només vol el nostre bé.

Magdalena Aulina és model i exemple d'obediència. Fou màrtir de l'obediència. Va ser obedient a l'amor. Demostrar el seu immens amor a Déu i la seva total adhesió al projecte que ell li havia encomanat, el de ser "profeta, pionera i fundadora", li va suposar moltes incomprendiments i dures sancions, però res no torbava la fe i l'esperança.

L'Església ha reconegut oficialment que Magdalena va viure l'obediència -i les altres virtuts- en grau heroic. Gràcies a la seva plena i ferma adhesió a la voluntat de Déu avui podem veure en Magdalena una germana i una amiga.

Demanem-li a ella, venerable serventa de Déu, que intercedeixi per nosaltres i per les nostres necessitats; que ens acompanyi en el nostre camí de la vida; que ens ajudi a obeir la voluntat de Déu amb un acte d'amor.

En una cançó, Magdalena diu a Jesús: "Soc teva per sempre, sempre et diré que sí". Ella ens convida a unir-nos a la seva ofrena obedient.

Magdalena Aulina

12/12/1897- 15/05/1956